

# KLIMATY

## ŚW. ANNY

Nr 757/ 3 września 2023 ISSN 2080-0010

XXII Niedziela Zwykła



### LITURGIA SŁOWA

#### PIERWSZE CZYTANIE

Jr 20, 7-9

*Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza:* Uwiodłeś mnie, Panie, a ja pozwoliłem się uwieść; ujarzmiłeś mnie i przemogłeś. Stałem się codziennym pośmiewiskiem, wszyscy mi urągają. Albowiem ilekroć mam zabierać głos, muszę obwieszczać: «Gwałt i ruina!» Tak, słowo Pańskie stało się dla mnie codzienną zniewagą i pośmiewiskiem. I powiedziałem sobie: Nie będę Go już wspominał ani mówił w Jego imię! Ale wtedy zaczął trawić moje serce jakby ogień, żarzący się w moim ciele. Czyniłem wysiłki, by go stłumić, lecz nie potrafiłem.

Oto słowo Boże

Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu miłe i co doskonałe.

Oto słowo Boże

**D-9K 'DFN98 '9K 5 B; 9 @**

Por. Ef 1, 17-18

Niech Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa, przeniknie nasze serca swoim światłem, abyśmy wiedzieli, czym jest nadzieja naszego powołania.

#### PSALM RESPONSORYJNY

Ps 63 (62), 2. 3-4. 5-6. 8-9

**Ciebie, mój Boże, pragnie moja dusza**

Boże, mój Boże, szukam Ciebie \*  
i pragnie Ciebie moja dusza.  
Ciało moje tęskni za Tobą \*  
jak zeschnięta ziemia łaknąca wody.

Oto wpatruję się w Ciebie w świątyni, \*  
by ujrzeć Twą potęgę i chwałę.  
Twoja łaska jest cenniejsza od życia, \*  
więc sławić Cię będą moje wargi.

Będę Cię wielbił przez całe me życie \*  
i wzniosę ręce w imię Twoje.  
Moja dusza syci się obficie, \*  
a usta Cię wielbią radosnymi wargami.

Bo stałeś się dla mnie pomocą \*  
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie: Do  
Ciebie Ignie moja dusza, \*  
prawica Twoja mnie wspiera.

#### DRUGIE CZYTANIE

Rz 12, 1-2

*Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian:* Proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu miłą, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej.

#### EWANGELIA

Mt 16, 21-27

*Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza:* Jezus zaczął wskazywać swoim uczniom na to, że musi udać się do Jerozolimy i wiele wycierpieć od starszych i arcykapłanów oraz uczonych w Piśmie; że będzie zabity i trzeciego dnia zmartwychwstanie. A Piotr wziął Go na bok i począł robić Mu wyrzuty: «Panie, niech Cię Bóg broni! Nie przyjdzie to nigdy na Ciebie». Lecz On odwrócił się i rzekł do Piotra: «Zejdź Mi z oczu, szatanie! Jesteś Mi zawadą, bo nie myślisz po Bożemu, lecz po ludzku». Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Jeśli ktoś chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je. Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a na swej duszy szkodę poniósł? Albo co da człowiek w zamian za swoją duszę? Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego razem z aniołami swoimi i wtedy odda każdemu według jego postępowania».

Oto Słowo Pańskie

#### W Klimatach:

Narodziny Maryi – 8 września. . . . . 2

Nabożeństwa w pierwsze dni  
miesiąca września . . . . . 2

8. encyklika Jana Pawła II:  
„Redemptoris missio” . . . . . 3

Zaproszenie do wzmocnienia  
szeregów Bractwa Adoracyjnego. . . . . 4

12.09.br. godz 18.00 - uroczysta  
Msza św. w 340. rocznicę  
Wiktorii Wiedeńskiej . . . . . 4

#### KOMENTARZ

*Stać się codziennym pośmiewiskiem, każdego dnia być znieważanym. Doświadczając tego typu reakcji od ludzi zapewne podobnie jak Jeremiasz mielibyśmy chęć powiedzieć, że nie chcemy już służyć Panu, głosić Jego słowa.*

*Cierpieć, zapierać się samego siebie, wziąć swój krzyż, tracić swoje życie. Perspektywa tego rodzaju doświadczeń mogłaby zapewne wywołać w nas podobną reakcję do Piotra: niech nas Bóg broni przed czymś takim, oby to nigdy na nas nie przyszło.*

*Tego rodzaju reakcji z naszej strony nie trzeba się dziwić. To odzywa się nasza osłabiona natura, która szuka wygody i zadowolenia.*

*Dlatego świadomi swoich słabości wołajmy dziś, by Pan przemienił nasze myślenie i zaszczerpał w nas miłość ku Niemu.*

Ks. Tomasz Lis

Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a na swej duszy szkodę poniósł?  
Mt 16, 26a

# Święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny

## Narodziny Maryi – 8 września.

Ewangelie nie wspominają nic o fakcie narodzin Najświętszej Maryi Panny. Wiadomości o narodzinach Matki Bożej czerpiemy z Protoewangelii Jakuba, powstałej już w drugim stuleciu po narodzinach Chrystusa. To właśnie, ten utwór, przypisywany Jakubowi Sprawiedliwemu (bratu Pana) jest odzwierciedleniem zainteresowania członków pierwszych gmin chrześcijańskich postacią Maryi; znajdujemy w nim imiona rodziców Najświętszej Maryi Panny, opowiada on także o narodzinach Matki Bożej. Na tej podstawie powstaną w późniejszym okresie Żywoty Maryi.

Autor tekstu Protoewangelii opierając się prawdopodobnie na wielu krążących po Jerozolimie podaniach, informuje czytelnika, że Anioł Pański odpowiedział Annie (matce Najświętszej Maryi Panny), że Bóg wysłuchał jej modlitwy. Szczęśliwa Anna obiecała zaś Aniołowi, że obojętnie czy będzie to chłopiec czy dziewczynka ofiaruje dziecko w darze samemu Bogu, a dziecko to „będzie Mu służyło po wszystkie dni swego żywota”. Anioł również zawiadomił Joachima - „Joachimie, Joachimie, wysłuchał Pan Bóg twoją modlitwę”. „Oto bowiem żona twoja Anna poczęła w swoim łonie”... Przypomnijmy, że Joachim i Anna, kiedy to się stało byli już ludźmi w podeszłym wieku. Narodzenie Maryi jest zapowiedzią przyjścia na świat Mesjasza, którego właśnie Ona porodzi. Zatem Jej przyjście na świat jest jak jutrzienka, która zapowiada wschód Słońca...

Maryja przyszła na świat prawdopodobnie między 20. a 16. rokiem przed narodzeniem Chrystusa. Przyszła na świat zachowana od grzechu („Bez zmyty pierworodnej poczęta”). Święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w miejscu gdzie stał dom rodziców Panny Maryi - Joachima i Anny. Tu czczona jest figurka Maryi jako małego dziecka. Około 1130 r. powstał romański kościół dedykowany św. Annie. Został on zbudowany nad grota, w której według tradycji miała przyjść na świat Maryja. Gdy Turcy Seldżuczcy zajęli Ziemię Świętą, w tym Jerozolimę, pielgrzymi mieli po kryjomu odwiedzać nadal kryptę Narodzenia Matki Bożej, dostając się do pomieszczenia przez malutkie okno. A na Zachodzie święto zostało wprowadzone do liturgii przez papieża św. Sergiusza I w roku 688. Choć już wcześniej, zwłaszcza wokół kościoła św. Adriana wierni gromadzili się by czcić fakt narodzin Matki Jezusa.

Święto Narodzin Maryi w Polsce obchodzono wraz z przyjęciem w dziesiątym wieku chrześcijaństwa jest zwane Świętem Matki Bożej Siewnej. Właśnie po 8 września przystępowano na polskiej wsi do orki i zasiewu. Zgodnie z tradycją w dniu 8 września błogosławiono również ziarno przeznaczony na siew. Często wypadkiem było, że do pobłogosławionego w dniu 8 września ziarna dodawano ziarno wyłuskane z wieńców poświęconych w uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny co miało przynieść urodzaj.

Kiedy rozpoczynano siał, pierwszy siew czyniono w formie znaku krzyża wypowiadając przy tym słowa „W imię Boże”.

Ikonografia Narodzenia Maryi kształtowała się już od szóstego wieku. W scenach narodzin Panny Maryi ukazywana jest zwykle św. Anna leżąca w łożu, której jedna z akuserek, podaje nowo narodzone dziecko. Inne kobiety przygotowują kąpiel dla dziewczynki. Anna ukazywana jest zwykle - zgodnie z treścią apokryfów - w podeszłym wieku. Scena Narodzin z czasem zostaje rozbudowana o inne, ciekawe elementy. Pojawiają się więc goście z prezentami, służące karmią osłabioną Annę jak widzimy na scenie z poliptyku olkuskiego z XV wieku autorstwa Jana Wielkiego, albo przygotowują jej kąpiel. W ołtarzu Narodzin Maryi z katedry w Sienie, Piero Lorenzettiego z XIV wieku, którego malarstwo cechuje wyjątkowa dbałość o szczegół, harmonię i elegancję, widzimy wewnątrz mieszczkańskiego domu, gdzie w jednym z pokoi, na dobrą wiadomość oczekuje mąż Anny św. Joachim. Scena Narodzin jest zwykle elementem ikonograficznym kościelnych ołtarzy św. Anny. Tak jest na przykład w podkarpackiej miejscowości Trzciana. Ołtarz św. Anny z początku siedemnastego stulecia został tutaj sprowadzony z uniwersyteckiego kościoła pod wezwaniem tejże Świętej w Krakowie. Wskazuje na to szczególnie wizerunek św. Anny Samotrzeć siedzącej na renesansowej ławie z klęczącym duchownym, profesorem Akademii Krakowskiej o czym możemy wnioskować z umieszczonego obok niego herbu krakowskiej Alma Mater. W predelli ołtarza przedstawiono ciekawą scenę Narodzenia Maryi: widzimy tutaj św. Annę leżącą w wielkim łożu oraz inne niewiasty zabawiające małą Maryję, z których jedna suszy pieluski przy wesoło skrzącym się kominku. Scena narodzin Panny Maryi obecna jest również w kaplicach poświęconych Matce Chrystusa. Tak jest np. w kaplicy cudownego wizerunku w Leżajsku, gdzie na jednej ze ścian znajduje się malowidło przedstawiające narodziny Maryi. Z kolei w kaplicy św. Anny w przemyskim opactwie Sióstr Benedyktynek omawiana scena namalowana została przez znanego freskanta Stanisława Stroińskiego i pochodzi z końca osiemnastego wieku. Jeden z najcenniejszych zabytków sztuki sakralnej na Podkarpaciu - ikonostas lubaczowski, bogato zdobiona przegroda z ikonami rozdzielająca nawę od prezbiterium w Soborze Archikatedralnym (greckokatolickim) w Przemyślu umiejscowiona tu w 1993 r. (dawniej znajdował się w cerkwi w Lubaczowie pw. św. Mikołaja, a jeszcze wcześniej umieszczony był w Szczepłotach k. Krakowca) zawiera scenę Narodzenia NMP. Specjaliści datują zabytek na II połowę XVII wieku. Wśród scen przedstawianych w ikonostasie znajdziemy scenę Narodzenia Maryi.

Źródło:  
<https://www.niedziela.pl/arttykul/107858/nd/Narodziny-Maryi>



Zdjęcie ze strony:

<https://breviarz.pl/czytelnia/swieci/09-08a.php3>

### PIERWSZY PONIEDZIAŁEK MIESIĄCA

**4 września 2023 r. godz. 18.00**

Msza święta wotywna  
o Duchu Świętym, a po niej  
nabożeństwo do Ducha Świętego.

### PIERWSZY WTOREK MIESIĄCA

**5 września 2023 r. godz. 18.00.**

Msza św. w intencji dzieci, które ode-  
szły od wiary i Kościoła oraz ich  
rodziców, po Mszy św. Różaniec.

### PIERWSZA ŚRODA MIESIĄCA

**6 września 2023 r. godz. 18.00.**

Msza św. wotywna o św. Józefie  
a po Mszy nabożeństwo do  
Przeczystego Serca św. Józefa.

### PIERWSZY CZWARTEK MIESIĄCA

**7 września 2023 r.  
godz. 17.00**

Msza św. wotywna o Chrystusie  
Najwyższym i Wiecznym Kapłanie  
w intencji księży pracujących  
w naszej parafii, po Mszy św.  
koronka do Miłosierdzia Bożego.

W tym dniu, w sposób szczególny,  
modlimy się o powołania kapłańskie.

# Nauczanie Jana Pawła II

7 grudnia 1990 r. Ojciec Święty Jan Paweł II ogłosił swoją kolejną encyklikę dotyczącą tematyki misyjnej Kościoła. Dokument papieski „Redemptoris missio” zamyka okres posoborowego niepokoju o skuteczność ewangelizacji w świecie i opierając się na głębokich zasadach teologii, potwierdza ostatecznie aktualność pójścia z Ewangelią do wszystkich ludzi na całej ziemi.

## 8. encyklika: „Redemptoris missio”.

Przypominając, że Kościół jest „znakiem i narzędziem zbawienia”, Jan Paweł II podkreśla, że głoszenie Ewangelii to obowiązek chrześcijan, gdyż wynika on bezpośrednio z nakazu Chrystusa. Wszyscy ludzie mają bowiem prawo do poznania i przyjęcia daru, jakim jest Dobra Nowina.

„Nikt wierzący w Chrystusa, ani żadna instytucja Kościoła nie może uchylać się od tego najważniejszego obowiązku głoszenia Chrystusa wszystkim ludziom”.

Zanim Jan Paweł II w swoim dokumencie podejmie argument misjologiczny, podaje aktualny obraz misji, który jest wyzwaniem dla Kościoła czasów współczesnych, a przez to wskazaniem na ich aktualność i nagłą potrzebę.

Już pierwsze zdanie encykliki, zaczynające się od słów Redemptoris missio, jest wyraźnym wskazaniem na aktualność posłania misyjnego, którego uzasadnienie znajdujemy w każdym rozdziale dokumentu. Misja Chrystusa Odkupiciela, powierzona Kościołowi, nie tylko nie została jeszcze wypełniona do końca, ale dopiero się rozpoczyna i w jej służbie musimy zaangażować wszystkie na-sze siły.

Jan Paweł II w Redemptoris missio podaje jako bazę teologiczną misji - pojęcie misji ad gentes, czyli mówi o działalności misyjnej Kościoła w sensie specyficznym, chodzi tu o podstawową działalność Kościoła, zasadniczo nigdy nie zakończoną. Staje się ona równocześnie punktem odniesienia dla animacji misyjnej, której nie sposób oddzielić od samej misji.

Kościół więc - o czym często przypomina Jan Paweł II - w swej naturze nosi misyjność. Papież mówi: Bez misji ad gentes sam wymiar misyjny Kościoła byłby pozbawiony swego podstawowego znaczenia i swej wzorczej realizacji. Misja ad gentes w encyklice jest zdefiniowana w podwójny sposób. Pierwszy nawiązuje do Dekretu Misyjnego, w którym czytamy, że adresatami tej specyficznej misji są narody i grupy społeczne jeszcze nie wierzące w Chrystusa, wśród których Kościół nie zapuścił jeszcze korzeni. Drugi rodzaj definicji misji ad gentes, jaki podaje encyklika - to rzeczywisty obraz sytuacji, która wymaga pójścia z misją ad gentes, tworzony jest przez trzy kryteria: geograficzne, socjologiczne i kulturowe.

Specyficzna działalność Kościoła ad gentes nie może być zastąpiona czy zredukowana do współpracy lub wspólnoty między Kościołami. Trzeba pójść z Ewangelią w świat niechrześcijański różnych obszarów oraz różnych potrzeb i okoliczności. Nowa wizja misji do pogan wyraża się również w nowym spojrzeniu na tożsamość misjonarza, rozumianego zarówno jako osoba idąca z Ewangelią aż po

krańce ziemi, czy też jako wspólnota, która misyjna z natury bierze na siebie jego troski. O wartości misjonarza decyduje przede wszystkim to, kim on jest, a potem dopiero to, co on mówi lub czyni.

Podstawowe znaczenie nowej ewangelizacji, którym posługuje się encyklika, konkretyzuje się w pójściu z Ewangelią do tych społeczności, grup i jednostek, które odrzuciły wartości ewangeliczne, a jeśli coś z tych wartości zostało, to tylko postać niespełnionych pragnień, związanych z nimi ludzkich nadziei lub postawa niechęci i wrogości względem tych wartości.

Encyklika zwraca także uwagę na potrzebę rewizji duszpasterstwa. Jan Paweł II przestrzega przed zaniedbaniem żyjących bez Ewangelii w wielkich miastach. Stwierdza, iż duszpasterstwo winno coraz bardziej zmieniać statykę czekania na słuchaczy w misyjną dynamikę pójścia do nich z Ewangelią.

Chociaż Redemptoris missio ma przede wszystkim wymowę pastoralną, nie jest ona zwykłym apelem, który wzywa do zaangażowania misyjnego, ale jest również wyłożeniem podstaw misyjności. Encyklika, zwłaszcza w pierwszych trzech rozdziałach, podaje teologiczne uzasadnienie aktualności i ostatecznego sensu misji wśród pogan. Całość fundamentu chrystologicznego, z którego winno wypływać przedsięwzięcie misyjne Kościoła, opiera się na wierze w Chrystusa i w Jego miłość, przez którą odkupił każdego człowieka.

W centrum posłania ad gentes, jak i samej działalności Kościoła dostrzegane jest działanie Ducha Świętego. Jako główny Sprawca misji, jest On właściwym jej podmiotem. Jego działanie związane jest ściśle z Chrystusem, jak i Kościołem. On również sprawia, że człowiek nie należący do wspólnoty uczniów Chrystusa w ramach widzialnych jej granic, otwiera się na wartości, które często są podstawowe w życiu Kościoła. Kiedy encyklika stwierdza, że Duch Święty jest głównym Sprawcą misji, precyzuje, że Jego dzieło jest w szczególny sposób obecne w misji ad gentes. To nie Kościół ani jego misjonarze są głównymi podmiotami misji, ale Chrystus i Jego Duch.

Nauczanie encykliki w aspekcie eklezjologicznym jest kontynuacją Soboru Watykańskiego II. Jan Paweł II dotyka tematu misyjności Kościoła w potrójnym aspekcie: pochodzenia Kościoła, jego misyjnej natury i powszechnej odpowiedzialności Kościoła za misję ad gentes. Osobną kwestią jest konieczność Kościoła do zbawienia.

W swoim dokumencie Ojciec Święty przybliżył nam także pojęcie i zasady inkulturacji. Stwierdza, iż działalność misyjna Kościoła będzie inkulturacją Ewangelii, jeżeli będzie przenikać dusze kultur poszczególnych ludów

### Jan Paweł II Papież REDEMPTORIS MISSIO

#### Misja Odkupiciela, o stałej aktualności misji.

aby od wewnątrz uzyskać chrześcijański owoc, który będzie inspirował, normował, jednoczył i przekształcał życie chrześcijańskie.

Encyklika Redemptoris missio mówi o inkulturacji w trzech różnych perspektywach: antropologicznej, teologicznej i praktycznej.

To, co nazywamy inkulturacją, urzeczywistnia się wtedy, kiedy istnieje wzajemna wymiana darów między Kościołami lokalnymi, które choć często zakorzenione w ludzie i jego kulturze winny zachowywać uniwersalny zmysł wiary, dając i otrzymując. Dzięki inkulturacji w Kościołach lokalnych Kościół powszechny wzbogaca się o formy wyrazu i wartości w różnych dziedzinach życia chrześcijańskiego, takich jak ewangelizacja, kult, teologia, dzieła miłosierdzia, czyli ubogaca swoje codzienne życie.

Wskazania praktyczne dotyczące procesu inkulturacji, który jest potrzebą żywą i palącą, z jednej strony wzywają do zachowania swojej tożsamości kulturowej, z drugiej zaś wskazują, że nowe formy kultury i komunikacji oczekują nowych dróg ewangelizacji. Spotkanie kultur najwyraźniej dokonuje się w osobie misjonarza. Musi on włączyć się w kulturę ludu, któremu głosi Ewangelię bez negowania własnej tożsamości kulturowej.

Teologia całego dokumentu, który staje się wielką kartą misyjnego nauczania Kościoła przy końcu drugiego tysiąclecia chrześcijaństwa, znajduje swój wyraz w trafnych, zarówno teologicznych, jak i praktycznych stwierdzeniach, że Kościół stoi u początku swej misji, że misja ad gentes jest podstawową, zasadniczą i nigdy nie zakończoną działalnością oraz że bez niej sam wymiar misyjny Kościoła byłby pozbawiony swego podstawowego znaczenia i swej wzorczej realizacji. Misja Kościoła wśród niechrześcijan, ze względu na jej treść, która jest zbawienie człowieka i ukazanie jego godności w Chrystusie, jest pierwszą posługą, jaką Kościół może zaoferować człowiekowi.

Nowa ewangelizacja, do której wzywa Jan Paweł II współczesny Kościół, to zadanie, którego nie wolno nam pominąć. Nie wolno też ignorować świętego obowiązku Kościoła, którym jest nie kończące się głoszenie na całym świecie Orędzia Zbawiciela.

Monika Łukaszwó  
Niedziela legnicka 49/2003

Źródło:  
<https://www.niedziela.pl/artykul/22469/nd/Redemptoris-Missio>

## XXII Niedziela Zwykła – 3 września 2023 r.

- Dzisiaj przypada pierwsza niedziela miesiąca. Nabożeństwo Eucharystyczne zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nabożeństwie procesja wokół kościoła. Prosimy ministrantów, bielanki, asystę kościelną i wszystkie wspólnoty parafialne o udział w procesji. Po procesji modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
- Msza święta wotywna o Duchu Świętym zostanie odprawiona w poniedziałek, 4 września br. o godz. 18.00., a po niej nabożeństwo do Ducha Świętego.
- Msza św. w intencji dzieci i ich rodziców, zostanie odprawiona we wtorek, 5 września br., o godz. 18.00.
- Msza św. wotywna o św. Józefie zostanie odprawiona w najbliższą środę, 6 września br. o godz. 18.00., a po niej Nabożeństwo Pierwszych Śród Miesiąca do Przczystego Serca św. Józefa, przed wystawionym Najświętszym Sakramentem.
- W tym tygodniu przypada I czwartek miesiąca. 7 września o godz. 17.00. zostanie odprawiona Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym Wiecznym Kapłanie, a po Mszy zostanie odmówiona koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególnie modlimy się o powołania kapłańskie.
- Bractwo Adoracyjne organizujące w naszej parafii wieczystą adorację, apelujemy do osób chętnych o wzmocnienie szeregów Bractwa. W celu koordynacji udziału prosimy o kontakt tel. 604 071 068 lub zostawianie informacji o chęci wstąpienia do Bractwa w zakrystii.
- Msza św. na rozpoczęcie roku szkolnego i poświęcenie tornistrów oraz przyborów szkolnych zostanie odprawiona w następną niedzielę, 10 września o godz. 11.30.
- Uroczysta Msza św., pod przewodnictwem Jego Eminencji Ks. Kazimierza Kard. Nycza, w 340. rocznicę Wiktorii Wiedeńskiej zostanie odprawiona w naszym kościele, we wtorek 12 września, o godz. 18.00. W czasie Mszy św. modlić się będziemy za naszych parafian i wszystkich mieszkańców Wilanowa. Zapraszamy do licznego udziału w uroczystości.
- Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, we wrześniu w intencji: aby Naród polski powrócił do chrześcijańskich korzeni i troszczył się o przyszłość swojej Ojczyzny. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o godz. 16.30., we wtorek, środę i czwartek o godz. 18.30., w piątek o godz. 12.30., w sobotę o godz. 7.30., a w niedzielę o godz. 14.00.
- Zapraszamy na kiermasz owoców, soków i przetworów owocowych. Kiermasz odbędzie się przed dzwonnicyą w godz. od 08.00. do 14.00.
- W tym tygodniu, w piątek, 8 września, przypada święto Narodzenia NMP.

**Bractwo Adoracyjne zaprasza do włączenia się w wieczystą adorację Najświętszego Sakramentu.**

*Chętnych prosimy o kontakt pod nr tel. 604 071 068*

**W modlitwie i smutku łączymy się z kochaną Elą Wachulak i Jej bliskimi po śmierci Mamy ŚP Zofii Klimkowskiej R.I.P.**

*Przyjaciele z Akcji Katolickiej*

**MODLITWA RÓŻAŃCOWA**  
wspólnot parafialnych  
we wrześniu

aby Naród polski powrócił do chrześcijańskich korzeni i troszczył się o przyszłość swojej Ojczyzny.

Pon. 16.30 - Koła Żywego Różańca

Wt. 18.30 - Odnowa w Duchu Świętym

Śr. 18.30 - Miłosierdzie Boże

Czw. 18.30 - Bractwo Adoracyjne

Pt. 12.30 - Legion Maryi

Sob. 7.30 - Koła Żywego Różańca

Nied. 14.00 - wszystkie wspólnoty

### Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa  
tel./fax 22 842 18 01  
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

#### Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00  
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA  
- Oddział w Warszawie,  
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa  
Nr rachunku:  
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl  
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl  
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis



**12 września 2023 r.  
godz. 18:00**

**Uroczysta Msza św.  
w 340. rocznicę  
Wiktorii Wiedeńskiej  
pod przewodnictwem  
Ks. kard. Kazimierza Nycza.**

**Intencja Różańcowa  
Kół Żywego Różańca**

od 9.07.2023 do 10.09.2023

Modlimy się za prześladowanych za wiarę, aby czerpali moc i nadzieję z Krzyża Chrystusa.